

F. t. l. vedr. opkrævning m. v. af skatter og afgifter af fast ejendom.

m. v. — følgende ordning: I de to årlige skatte-terminer (april og oktober terminer) skal der inden udgangen af henholdsvis maj og november måned tilstilles skatteyderne skattekvitteringsblanketter (§ 1); af beløb, der derefter ikke er indbetalt ved udgangen af henholdsvis juni og december måned, skal der erlægges rente med $\frac{1}{2}$ pct. månedlig for hver påbegyndt måned, regnet fra henholdsvis 1. april og 1. oktober (§ 2); de ikke indbetalte beløb + renter inddrives derhos ved udpantning i henhold til restancelister, der udfærdiges efter udgangen af henholdsvis juni og december måned (§ 3); restancelisterne skal være fogden i hænde inden udgangen af henholdsvis juli og januar måned (§ 4).

I praksis bliver skattekvitteringsblanketterne udsendt til skatteyderne umiddelbart før henholdsvis 1. juni og 1. december. Uanset at der således reelt kun er tale om en betalingsfrist for skatteyderne på ca. 1 måned, skal i tilfælde af for sen indbetaling strafrenteberegningen efter de nævnte bestemmelser foretages tilbage fra henholdsvis 1. april og 1. oktober, hvilket igen hænger sammen med, at forfaldstiden for terminerne er fastsat til disse tidspunkter ifølge amtstueforordningens § 1 og specielt for de egentlige ejendomsskatter, statsejendomsskatte-ovens § 83.

Det anførte misforhold mellem den faktiske betalingsfrist og strafrenteperioden må anses for urimeligt og har givet anledning til utilfredshed. Ordningen afviger endvidere fra ordningen med hensyn til de sogne- og købstadkommunale ejendomsskatter, hvor der ikke er det anførte misforhold. For disse skatter er ordningen på grundlag af den kommunale ejendomsskatteovs § 27 den, at skatterne opkræves af kommunalbestyrelsen i to eller flere lige store rater med forfaldstid den 1. i de måneder, kommunalbestyrelsen bestemmer, og at betalingen skal ske inden en af kommunalbestyrelsen fastsat frist efter forfaldsdagen, hvilken frist senest kan være den 3. i den følgende måned. Overskrides betalingsfristen, er kommunalbestyrelsen berettiget til at fordre skattebeløbet forrentet fra forfaldsdagen med $\frac{1}{2}$ pct. månedlig for hver påbegyndt måned, indtil betaling sker. Skatter og påløbne renter, der ikke er indbetalt senest den 3. i den efter forfaldsdagen følgende måned, bliver derhos at søge inddrevet ved udpantning.

Mens de nævnte kommunale ejendomsskatter for det meste indbetales direkte til kommune-kontorerne eller gennem pengeinstitutter, finder indbetalingen af amtstueskatterne overvejende sted gennem postvæsenet. For at undgå ophobning af postindbetalingerne på de for postvæsenet travleste

perioder omkring månedsskifte har Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet derfor anmodet om, at der finder en vis udskydelse sted af betalingsfristerne for amtstueskatterne.

Nærværende lovforslag går ud på for samtlige de skatter og afgifter af de faste ejendomme, der opkræves af amtstuerne, at fjerne den — i forhold til de nævnte kommunale ejendomsskatter — gældende urimeligt lange strafrenteperiode samt — til imødekommelse af postvæsenets ønsker — at foretage en udskydelse af betalingsfristen til et noget senere tidspunkt end det, der kan fastsættes for de nævnte kommunale ejendomsskatter.

Det foreslås herefter, at der i den omhandlede lov af 1926 gennemføres ændringer, der går ud på, at forfaldstiden for de to årlige skatte terminer fremtidig skal være henholdsvis den 1. juni og den 1. december (ændringsforslag nr. 1), at der af beløb, der ikke er indbetalt senest henholdsvis 10. juli og 10. januar, skal erlægges rente $\frac{1}{2}$ pct. månedlig for hver påbegyndt måned, regnet fra henholdsvis den 1. juni og den 1. december (ændringsforslag nr. 2), at de ikke indbetalte beløb + renter inddrives ved udpantning i henhold til restancelister, der udfærdiges efter henholdsvis 10. juli og 10. januar (ændringsforslag nr. 3), samt at restancelisterne skal være fogden i hænde senest henholdsvis 10. august og 10. februar (ændringsforslag nr. 4).

Det skal bemærkes, at de egentlige statsejendomsskatter — bortset fra ejendomsskylden — påregnes at bortfalde fra og med skatteåret 1966-67, jfr. de samtidig fremsatte lovforslag om ændring af statsejendomsskatteov og om ejendomsskyld til staten. Ifølge de nævnte lovforslag ændres statsejendomsskatteov til fremtidig kun at omfatte vurderingsbestemmelserne, samtidig med at det i loven vedrørende statsejendomsskylden bestemmes, at denne opkræves i København, Frederiksberg og købstæderne sammen med de kommunale ejendomsskatter og i øvrigt sammen med de amtskommunale ejendomsskatter. Vedrørende opkrævningen af de amtskommunale ejendomsskatter, der opkræves af amtstuerne, har den kommunale ejendomsskatteov ikke hidtil indeholdt selvstændige regler, men henvist til reglerne vedrørende opkrævningen af statsejendomsskatterne. Som følge af statsejendomsskatternes forsvinden er der i det samtidig fremsatte lovforslag om ændring i den kommunale ejendomsskatteov nu blevet udformet selvstændige opkrævningsregler i denne lov også vedrørende de amtskommunale ejendomsskatter. Disse bestemmelser (den foreslåede nye § 28 i den kommunale ejendomsskatte-